

Forfatter: Zahrtmann, Kristian

Titel: BREV TIL: Dannekiold-Samsøe, Sophus Adam FRA: Zahrtmann, Kristian (1907-07-11)

Citation: Zahrtmann, Kristian: "BREV TIL: Dannekiold-Samsøe, Sophus Adam FRA: Zahrtmann, Kristian (1907-07-11)", i *Kristian Zahrtmann - en mindebog bygget over hans egne optegnelser og breve fra og til ham*, Samlet og Udgivet Af F. Hendriksen, s. 542.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002223277-000-shoot-L0022232770000359.pdf> (tilgået 13. juli 2024)

Anvendt udgave: Kristian Zahrtmann - en mindebog bygget over hans egne optegnelser og breve fra og til ham

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

K. Z. til Sophus Danneskiold-Samsøe. Civita d'Antino 1907 11/7:

.... Jeg mener nu, at De har valgt det Rette ved at slutte Dem saa stærkt til Isakson. Selv om han, som De skriver, har en Tid, hvor han ikke staar paa Højden af sig selv, er han altid en ualmindeligt stort s. 543anlagt Mand, der med al Nervøsitet bliver ved at være Mand - og i Meget er De Modsætninger, kan lære Meget af hinanden. Skal jeg sige hvem af mine Elever, der bedst kan udvikle sig ved at rejse og se Meget, blive De Begge omtrent dem, der taaler det mest. Og dog tror jeg at ogsaa De kan rejse for meget, mulig alt er paa Veje til at have gjort det.... Jeg haaber at De er kommen godt tilende med Deres Harpespillere og at De har Planer oppe om noget Nyt. Det Abstrakte, der er i den Art Motiver, finder jeg fuldt tilladeligt. Vi har i saa mange Tider redet paa »den lille Naturalisme« at jeg hilser ethvert Greb i anden Retning som velkomment. Hartmann arbejder i selvsamme Retning og ogsaa Mogensen er ikke uberørt deraf. Gid der maa komme noget Godt ud af alt dette. Netop de fire Herrer, De, I., M., Hartmann har alle Respekten og Sansen for Arbejdets Herlighed. Hartmanns Kamp [Jakobs Kamp med Herren] paa Udstillingen jublede jeg over. Det havde nok en Del Rembrandt deri. Følelsen var ypperlig, Farven mandig og god og jeg sidder endnu og 1er saa det ryster i mig over hvor godt Jakob havde faat Herrens Vinger plukkede. De saa ud som en gammel Liggehønes. Det var vel nok det bedste, ialfald det muntreste Billed paa hele Udstillingen. Hans Fader var en vittig Hund. Det ser ud, som bliver Sønnen det Samme. Christiansen var ogsaa god, han solgte neppe det Mindste. Det er haardt, naar man er Ug....